Вхо́дя во хра́мя престы́м влицы нашем бін, й приснодійм мітін

Тропарь, глася д:

Δηέτι Ελιοβολέμια Επία πρεξωβραπέμιε, Η νελοβτάκωβα τιτέμια προποβτάλητε, Βα χράμι Επίμ Εξίμω με Ελελάεττα, Η χρτά βιτα πρεμβοβιτιμάττα. Τόμ η μει βελεγλάτη βοβοπίμμα: ράμδητα, τωοπρέμια βμπάμτελεβα ητποληέμιε. Κομμάκα, γλάς πόμπε:

Πρεθτωή χράμα επεοκα, πηογομάτημη νερτόγα ή μέλ, εψέημοε εοκρόκηψε ελάκω κάϊλ, μπέες κκόμητελ κα μόλα γίης, κίτομάτι εοκκομλίψη, ήλας κα μέτ κάτκεμηολα, ήμε κοεπτκάντα άγτλη κάϊη:

сїй Ёсть селенїе нЁное.

Βελημάεμα τὰ, Πρειτάλ μξο, ΕΓΟΗ 3 Εράημαλ Ο Τροκοκήμε, Η υτήμα έπε κα χράμα τῷ η κοκοκή ετ κοὲ.